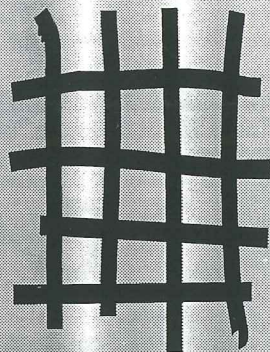

Vangla on ühe iseseisva
riigi visiitkaart

(Mart Laar, AK, jaan. 1994)

SEADUSEELNÕU TEEL SEADUSEKS

Ringhäälinguseaduse, Rumphorsti ja Eesti Televisiooni ümber on kired viimasel nädalal rahulikumaks jäänud. Pärast kogu seda lindude ja loomade sõda ajakirjanduse veerudel oli näiteks möödunud nädalasele "Ei Ekspressile" suutäieks langenud hoopis Andres Küng ETVV ekraanilt Võib-olla räägiakse seadusest kuskil mujal, võib-olla ei räägita vahelduseks ka üldse mitte. Kindel on aga see, et neid, kes seaduseelnõu vaidlusi tekitanud projekti ise näinud, on üsna vähe. Ega paljudele mittenäinutele aitaks ka nägemine. Küllap on veel vähem neid, kes end seaduse kirjutamise või kritiseerimise alal professionaalideks nimetada võiksid. Üht-teist on aga muidugi tabatav ka asjaarmastajale.

Eesti Akadeemiline Ajakirjanduse Seltsi (EAAS) 6. veebruari koosolekul, mis toimus ETV-s, tõi Riigikogu kultuurikomisjoni esimees hr. Sulev Alajõe teled võitluse kohta paralleelse leivatööstusest. Leib lihtsalt maksab niipalju kui ta maksab, eelistuse andmisel leivale sepikute ja saiade ees pole turumajanduse seisukohalt mitte mingisugust mõtet nagu leiva hinna kunstlikult madalal hoidmisel monopoli sisseseadmise kaudu.

31. jaanuaril ETV-s nädala-retsensiooniga esirõud Riigikogu liige Rein Veidemann (kes seaduseas väitis, et nädal aega televiisori vaatamist tõestas talle, et ETV ei olegi nii "põhjas ja hukas" kui ta avaliku arvamusel sunnil senini uskunud oli) märkis, et tema on nüüd aru saanud, et kui tahetakse n.ö. avalik-õigusliku televisiooni või/raadio säilitamist pikemas perspektiivis, tuleb neile seadusega anda eelisõigus kommerts ehk eraõiguslike ees. Alles sellel baasil saab hakata rääkima võrdsest konkurentsist. Kui avalik-õigusliku ringhäälingu olemasolul on paika pandud, murrab eraõiguslik end nagu nui ise läbi. Avalik ja eraõiguslik on sedavõrra erineva hingeeluga asjad. Selline on nende toimumise loogika. Praeguses seaduseelnõu projektis on need kaks võrdsustatud ja sellise seaduse läbimine tooks paratamatult kaasa ETV ja ER hävinemise. "Olen selle poolt, et avalik-õiguslik raadio ja televisioon saaksid oma seaduse," ütles hr. Veidemann ning avaldas lootust, et seadus sellisel kujul siiski vastuvõtmiseni ei jõua. "Paljudel minu kolleegidel-poliitikutel on see kramp, et nad ei taha probleemidesse süveneda ja püüavad oma nägemust peale suruda. Nende viga on see, et nad ei aseta end nende olukorda, kelle kohta seadust tehakse," ütles Rein Veidemann.

ETV-le saadeti seaduseelnõu projekt 17. jaanuaril. Sulev Alajõe kaaskiri palus Hagi Šeinilt kommentaari 20. jaanuariks.

Lp. Hagi Šein

Saadat Teile Märt Raski koostatud seaduseelnõu. Kultuurikomisjon palub enne eelnõu valitsusele esitamist parandusettepanekuid juba 20. jaanuariks, kuna valitsuse töökavast tulenevalt pole rohkem aega. Loomulikult kaasatakse ER ja ETV esindajad edasise ringhäälingu seaduse eelnõu arutellu kultuurikomisjonis.

Ühtlasi paluti eelnõud avalikkuses mitte arutada, et vältida enneaegset kirgede üleskõlmist.

Hagi Šeini vastus oli niisugune:

Austatud hr Sulev Alajõe
ja Riigikogu kultuurikomisjoni liikmed!

Täna võimaluse eest tutvuda hr Raski koostatud seaduseelnõuga. Annan Teile edasi Eesti Televisiooni seaduseprojektiga tegelnud töögrupi liikmete seisukohad.

Jõudmata põjalikult kommenteerida meie parandusettepanekute tegemiseks esitatud Ringhäälingu seaduse eelnõu teksti, kuigi see vajaks tõpoolest põjalikku täiendamist, peame vajalikuks märkida:

1) Seaduseelnõu tekst ei anna küll edasi kontseptsiooni, mille alusel see välja on töötatud, kuid teksti loogika lubab järeldada, et seaduseandja peab loobuma soovist luua ja arendada Eestis avalik-õiguslikku televisiooni ja raadiot. Nende asemele on konstrueeritud täitevvoimale allutatud (formaalselt küll Riigikogule aruande-kohustuslik) Eesti Rahvuslik Ringhääling (ERR).

Oleme korduvalt kõnelnud, et kui riigitelevisiooni ja -raadiot muuta, siis tingimata ainult avalik-õiguslikeks iseseisvateks ja sõltumatuteks meedia-subjektideks.

Puuduvad arvestatavad majanduslikud, poliitilised, organisatsioonilised, loomingu- lised argumendid, miks likvideerida juba teatavat iseseisvust omavad organisatsioonid - Eesti Televisioon ja Eesti Raadio - ja asendada need samanimeliste ringhäälinguajamade, mis ei ole isegi tsiviilõiguse subjektideks (#6, lg.3.). Lisaks peame silmas:

#34 lg.2: ERR nõukogu ametisse nimetamine Riigikogus Vabariigi Valitsuse ettepanekul;

#36 lg.3.1: eelarveväliste tulude kasutamise korra otsustamine koos Vabariigi Valitsuse poolt määratud riigiasutusega;

#3 lg.2: ERR ainuomandis olevate saatjate võrkude kasutamise korra kehtestamine Vabariigi Valitsuse poolt.

2) Ringhäälingu seaduseelnõust tulenev ETV ja ER allutamine valitsuskontrollile ja sisuliselt valitsuse poolt formeeritud ERR nõukogule on vastuolus Euroopa avalik-õigusliku meediatraditsiooniga ja ohustab võimude tasakaalu põhimõtet. Pakutud ERR-i mudelis muutub avalik-õiguslikule meedia-subjektile omane vastutus rahva ees vastutuseks Vabariigi Valitsuse ees. Avalik-õiguslik staatus euroopalikus mõttes kohustab rahvatelevisiooni ja -raadiot osutama elanikele kvaliteetset info-, haridus-, kultuuri- ja meelelahutusteenust, olema üldkättesaadav, poliitiliselt ja programmiselt sõltumatu, orienteeritud rahvuskultuuri ja rahvusliku identiteedi säilitamisele ning omama õigust ja võimalust nende kohustuste täitmise eest vastutada.

3) Kummatigi võiks ERR osutada arengut toetavaks nähtuseks, ent mitte avalik-õigusliku organisatsioonina. Tavõiks toimida avalik-õiguslikku Eesti Televisiooni ja Eesti Raadiot ning Ringhäälingu Saatekeskust katva föderalse organina, sõltumatu nõukoguna, kuhu kuuluksid ka Riigikogu poolt nimetatud esindajad. ERR täidaks seadusandja ja avalik-õiguslike juriidiliste isikute vahelise koordineeriva konsultatiiv- ja järelvalveorgani rolli.

4) Juhime Teie tähelepanu meie poolt juba esitatud Eesti Televisiooni seaduse projektile, kus eelpoolloetletud probleemid on lahendatud tänapäeva euroopalike nõuete tasemel ning kooskõlas üleeuroopaliste kokkulepetega, mille osalised on EBU liikmetena ETV ja ER ning Euroopa Nõukogu liikmena Eesti Vabariik.

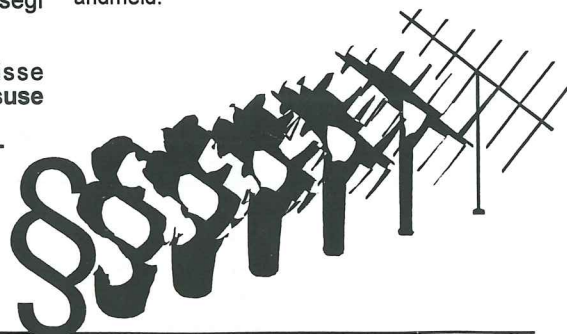
Austatud kultuurikomisjoni liikmed!

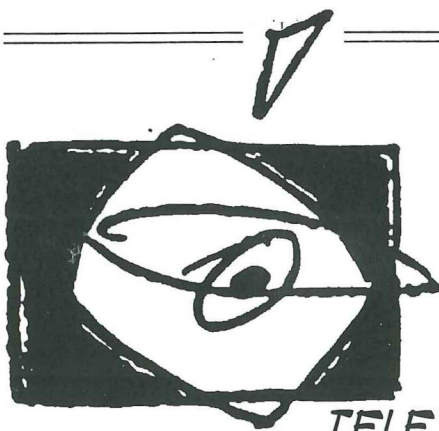
Näib, et ETV võimalused seista demokraatliku riiki vääriva meediaseaduse eest kahanevad üha. Seda enam vajab audio-visuaalse meedia valdkonna arendamine Riigikogu kultuurikomisjoni poliitilist ettenägelikkust.

Edasisele tulemuslikule koostööle lootes

Siiralt Teie
Hagi Šein

Mida sellest vastusest arvati, pole "Telekraadil" andmeid.

EUROOPA TELEVISIOONIMAASTIK 1988 - 1996

Väide, et Euroopa avalik-õigusliku televisiooni ja raadio süsteem elab läbi sügavat kriisi, on viimasel ajal tihti kõlanud. Tundlikuma närvisüsteemiga lugejale näib see vaata et vältimatu huku ennustusena. Tundub, et edukad ja agressiivsed kommerts-kanalid vallutavad maa ja taeva nagooni, ja avalik-õiguslikel ei jää muud üle, kui taganeda ääremaadele ja tegelda seal asjadega, mis huvitavad vähesed ja mõjutavad veel vähesemaid.

Sel taustal on huvitav vaadelda Euroopa telemaastiku muutusi iseloomustavaid numbreid, mille EBU Statistikagrupp äsja meilegi saatis. Andmed on kogutud EBU aktiivsete liikmesorganisatsioonide käest spetsiaalse küsimustiku abil, mis hõlmas aastaid 1988-1996. Küsimusi esitati programmi, auditooriumi, töötajaskonna, sissetulekuallikate ja kulude kohta.

PROGRAMMI MAHT JA STRUKTUUR

Kommertskanalite tulek Euroopa audiovisuaalsesse maailma on plahvatuslikult suurendanud publikule pakutavate saatetundide absoluutset hulka - kuid mitte ainult uute kanalite lisandumise teel. Vanad tuttavad avalik-õiguslikud kanalid on samuti suurendanud oma programmimahtu, viimase 5 aasta jooksul koguni ca 55%. On alustatud saateid hommikul ja pärastlõunal, on pikendatud öhtust programmi või avatud lausa uusi kanaleid.

Programmitundide lisandumine pole ometigi toimunud hankeprogrammide mahu kasvuna. Omasaadete, korduste ja hangete vahetuse paistab püsivat enam-vähem konstantsena (49% - 21% - 30%). Seega on EBU liikmesorganisatsioonides kõikjal loomingu võimalused kasvanud.

Kas programmi maht kasvab põhiliselt kergema kraami osakaalu suurenemise arvel, nagu kommertskonkurendid väidavad,

süüdistades avalik-õiguslikke kanaleid selles, et nood reedavad oma pärisosa, oma tõelise ülesande?

Selgub, et mitte. Kõige väiksem kasv on aset leidnud just meelelahutuse, kerge muusika ja spordi osas, seevastu uudiseid, aktuaalset sotsiaalpoliitilist teavet ja kultuurisaateid on nendega võrreldes 2-3 korda rohkem juurde tulnud. Avardunud on ka filmiprogramm.

TÖÖTAJASKOND

Vaatamata eetriaia kiirele kasvule kahaneb EBU liikmesorganisatsioonides alaliselt tööl olevate inimeste arv pidevalt. Eriti paistab see silma väikestes stuudiotest. Kahanemistendents paistab olevat püsiv, nii et võrreldes 1988. aastaga võib 1996. aastal EBU liikmesorganisatsioonides olla tööl ligi 16% võrra vähem inimesi. Tuletame meelde, et juba praegu on programmi maht 55% võrra suurenenud ning kasvab veelgi. See näitab, et avalik-õiguslikel tele- ja raadio-organisatsioonidel on suured sisemised jõuvarud ning nad oskavad ja suudavad neid ka ära kasutada. Ennenägematu efektiivsuse kasv tugineb paljudele võtetele - kulude kärpimine eelkõige, seejärel organisatsiooni tõhustamine; abiteenistuste vähendamine, uued saadete tootmise meetodid. Mitmel pool aga on tulnud ka ohvriks tuua prestiižseid kuid kalleid sarju ning hakata tegema lihtsamaid saateid.

TELEAUDITOORIUM

Üldiselt näitavad küsitlusandmed, et hoolimata kommertskanalite tulekul toimunud vaatajaskonna killustumisest on avalik-õiguslike kanalite osakaal TV vaatamises praegu siiski üle poole. Riigiti on siin suuri erinevusi, mida võiks kokku võtta järgmiselt:

1) seal, kus konkurents on väga agressiivne ja võistlejaid palju, on ka auditooriumi killustumine suurem (Saksamaa, Holland, Hispaania, Belgia);

2) auditooriumi stabiliseerumist on märgata riikides, kus konkurents algas varem. Prantsusmaal, Itaalias ja Inglismaal on avalik-õiguslike kanalite osakaal TV vaatamises praegu üle 40%.

Küsimusele, kui suur peaks olema avalik-õiguslike kanalite osakaal TV vaatamises, võib vastata nii: kui riigi meediapoliitika eeldab, et avalik-õiguslikul kanalil oleks märgatav mõju ühiskonnas, peab sel kanalil olema auditooriumi juhtiv roll. Selle rolli säilitamine konkurentsiolukorras aga nõuab arukat ressursipoliitikat ja loomulikult ka ressursi ennast!

FINANTSEERIMINE

Kogu Euroopas näitab TV saatetunni keskmine maksumus langustendentsi, kuigi kulutused televisioonile kasvavad kiiremini kui kulutused muudes majandusharudes. Konkurents tõstab saadete hinda, mitte ei alanda seda! Rohkem raha kulub autori- ja esitajaõiguste kompenseerimiseks, tehnilise arenguga kaasaminekuks, koolituseks jne. Samas on avalik-õiguslikud kanalid suutelised looma ka odavamad, kuid kvaliteetset programmi, vähendades püsi- ja üldkulusid.

Enamik avalik-õiguslikest kanalitest paneb lootused lubamaksudele, sest kommertskanalite tulek vähendab nende võimalusi teenida lisa reklaamist. Siiski on suuremale osale kanalitest elutähtis kusaagilt veel lisaraha saada, muidu poleks neil konkurentidele varsti midagi vastu panna. Paljudes riikides on reklaami esitamine avalik-õiguslikes kanalites reglementeeritud, mis muidugi tulusid vähendab. Oma programmi iseloomu tõttu aga ei taotlegi nad maksimaalseid reklaamituluseid. Euroopa keskmine on 28% kanali eelarvest. Tulevikus ennustatakse avalik-õiguslike kanalite osa jätkuvat vähenemist telereklaamitulude jaotumisel kanalite vahel.

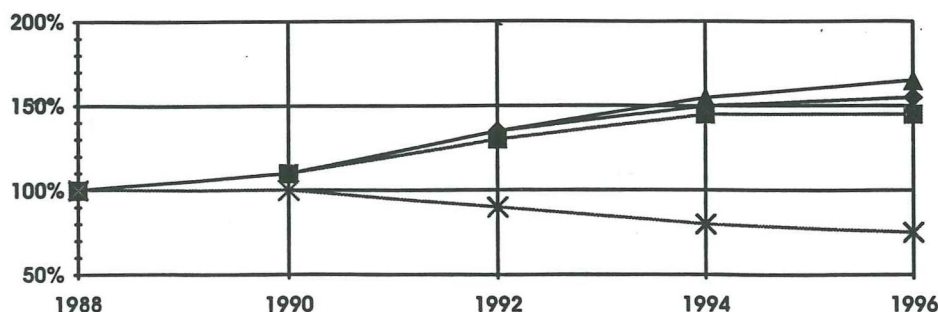
Muudest tuludest väärivad märkimist saadete müügist, kirjastustegevusest, tehniliste teenuste pakkumisest ja kapitali intressidest laekuvad summad (8-9% eelarvest). Sponsorrahad ja fondide eraldised on eelarvetes väikese tähtsusega.

KÜSIMUS

KAS AVALIK-ÕIGUSLIKU TELEVISIOONI JA RAADIO VÄIDETAVALT RÄNK KRIIS POLE MITTE KOMMERTSKANALITE PROPAGANDAVÕTE?

EBU Statistikagrupi väljaande "Trends In European Public Service Broadcasting. An Economic Analysis. - Brussels, 1993" põhjal vabalt refereerinud

Salme Rannu

ETV-S POLE KAHT REŽISSÖÖRI, KES SAAKS HAKKAMA...

See, et ETV-s on koolitus juba mõnda aega puudulik - et mitte öelda peaaegu hingusel - ilmnes nähtikult ja kogu oma julguses vabariigi aastapäeva saateid ettevalmistavale grupile. Oli tarvis samaaegselt erinevatesse kohtadesse tööle planeerida kaks ülekandejaama ja selgus, et majas töötavatest inimestest pole võimalik komplekteerida kaht professionaalsetelt oskustelt sobilikku võttegruppi. See tõdemus viis mõtted veelgi kaugemale: Kui palju on ETV-s režissööre, kes tunnevad pulti, oskavad töötada stuudios, mitme kaameraga, kes saavad aru, mida tähendab õige valgustus? (Võib-olla sellepärast seisavadki stuudioid tühjad?) Kui palju on režissööre või toimetajaid/reportereid, kes teavad, mida nad tahavad operaatorist, oma assistendist või esinejast? Kui palju me üldse teame, mida me teeme ja milleks me seda üldse teeme (raha siin ju teadupoolest kuigi palju ei maksta)?

Esimene katse ETV-s korraline koolitaja palgata ebaõnnestus. Mõned kuud sellel kohal olnud uustulnuk pr. Epp Veski lahkus majast enne katseaja lõppemist. Nüüd on mindud uuele ringile. Loodame, et edukamale.

UUED KOOLITAJAD AMETIS

15. veebruarist on ametis kaks uut juhti. EINO TANDRE juhib nüüdsest kogu personaliosakonda. Selle ühe all-lüli - koolitusosakonna tegevuse on enda korraldada võtnud HELGI SAAR. Nii et seekord mõlemad vanad olivad.

EINO TANDRE on majas töötanud 30 aastat, alguses režissööri assistendina, seejärel muusikasaadete režissöörina. Majja olevat teda meelitanud Elmo Lööve. Õppinud on Tandre Muusikakoolis ja Konservatooriumis, lõpetanud TPedi näitejuhtimise ja TRU psühholoogia eriala.

Kust tuli mõte personalijuhi kohale kandideerida?

Olen nende asjade peale aastaid mõelnud, sest olen ETV-s aastaid töötanud. Lisaks sellele tegin kümme aastat tagasi Tartu Ülikooli psühholoogia eriala lõpetades uurimistöö ETV saadetest, mis tekitas minus huvi selle vastu, missugused inimesed üldse ETV-s töötavad. Tegin mõned testid ja sain kätte rea omadusi, mis on režissööridel, assistentidel jne. Siit tekkis küsimus, missugused omadused peaksid teles töötaval inimestel olema, et nad saaksid edukalt töötada. Nii jõudiski mõte ringiga personalitööni ja koolituseni. Ning selleni, et need kaks on/peaksid olema omavahel tihedalt seotud. Meie majas on koolitus küll pidevalt toimunud, kuid see pole olnud süsteemne. Näiteks on läbi assistentide kursuste käinud terve hulk inimesi. Ajuti juhtub aga nii, et koolituse kätte saanud inimene asub tööle ja siis peatselt leiab, et see kõik teda ei huvita ning lahkub. Ja meie oleme kaotanud kaks asja - raha ning aja. Ei jää üle muud, kui alustada otsast. Sellised riskid ja kaod tuleks viia miinimumini. Koolitus on üks osa tööst personaliga.

Kuidas siis selliseid riske vähendada?

Üks konkreetne võimalus oleks näiteks see, et uus inimene, tulles kursustele, maksab selle hinna - ütlema näiteks - koolitusfondi. Ja hiljem saab ta selle tagasi, kui tema väljaõpetamine meie jaoks soodsalt vilja kandma hakkab. Selline süsteem tekitaks vastutuse ja kindlustunde nii õpetavale kui õppivale poolele. Lisaks annaks, võib-olla ka teistele tele- ja videofirmadele võimaluse meie koolitusest osa saada, kui nad seda peaksid soovima. Muidugi on need alles esialgsed mõtted, detailide paikapaneliseni pole veel jõudnud. See oli nüüd uute inimeste seisukohalt. Mida aga tähendab personalitöö vanade olijatega?

Eks see ole terve hulk asju, millest suurema osa on kaasa toonud toimuva muutused. Näiteks kohtade ühitamine (kui režissöör teeb assistendi tööd või autojuht valgustab) - kas see on otstarbekas? Kes ja mida sellest võidab, kuidas seda korraldada. Võib-olla kõik ei tahagi seda. Kõik ei ole ka võimelised. Ka näiteks kollektiivlepingud ja

õhtused tööajad, öötöö. Kui tuleb päevakorrale õhtuse ja öötöö kõrgem tasustamine, siis tuleb järele mõelda, mil määral meie rahalised vahendid seda võimaldavad. Kui ressursid on alajaotuste käes, siis on neil võimalik valida, mismoodi nad oma tööd planeerivad. Võib-olla tuleb välja, et on otstarbekas siiski töötada põhiliselt päeval - töötegemise jaoks on ju eelkõige mõeldud just päev - ja võib-olla teha mõni asi teise tehnikaga, mis on kättesaadav päevasel ajal. Ehk võimaldab selline mehhanism meil olemasolevaid vahendeid paremini ära kasutada. Rahaline arvestus väärtustab tööd ja töötajaid, sunnib paremini eeltööd tegema. Tellides operaatori koos kaameraga kindla tasu eest kindlaks ajaks, stimuleerib kokku hoidma aega ja see säästab raha.

Sellest kõigest on ju meil juba mõnda aega räägitud.

Jah, ega see kõik üleöö ei teostu. Aga oluline on see, et inimese professionaalsus, hea töötegemine hakkaksid võimalikult kiiresti kajastuma tema palgas. Kõik inimesed ei ole võrdsed oma andekuselt, tööpanuselt, võimelt. Aga just nende individuaalsete näitajate järgi tuleks palka maksta. Praegu on meie majas kõrvuti ja võrdselt töötaval inimestel kohati väga erinevad palgad. Minu ettepanek oleks moodustada komisjon, mis hakkaks aitama alajaotuste juhtidel oma töötajatele palkasid enam-vähem võrreldavatel alustel paika panna. Nimetatagu seda tariftseerimiseks vms. Võib-olla peaks tulevikus kõne alla tulema ka ametite litsenseerimine. Et päris "inimene tänavalt" ei saaks tulla ja senist olijat välja vahetada.

Kas see ei oleks ajakirjandusvabaduse piiramine, midagi "sobivate" nimekirja taolist?

Arvan, et õigesti korraldatuna võiks see anda töötajatele kindlustunnet ja tõsta teletegemise kvaliteeti. Aga need asjad tuleks muidugi kõigepealt selgeks vaielda.

Millest alustate?

Tahaks lähemal ajal kõigi osakondadega kokku saada, nõu pidada, et kuidas täpselt neid asju tegema hakata. Paluks kõikide abi - pange oma pead tööle ja tulge oma murede-soovidega lagedale!

HELGI SAAR töötab majas 21. aastat, viimaste aegade tuntuks tuleneb tema keelesaadetest. Erialalt algklasside õpetaja, töötaski ta pärast TPedi lõpetamist mõned aastad koolis. Siis sattus komsomolitööle, mis aga ei meeldinud ja uut töökohta otsides sattus küllaltki juhusega "tuttava kutsumise peale" Telemajja toimetajaks. Arvas, et vaid uue sobiva õpetajakoha leidmiseni, tegelikult jäi ja on siiani.

Miks konkureerisid?

Kui põhjendada seda, miks ma koolitusosakonna juhi kohale kandideerin, siis ütleksingi kõigepealt, et olen oma olemuselt ja kutsumuselt pedagoog. Ka kogu oma tööd siin ETV-s ei ole ma teinud niivõrd ajakirjanikuna kui just püüdlusega Eesti rahvast harida. Ja siis ma olen mõelnud sellele, et aastate jooksul olen kogunud hulga teadmisi teletöö ja selle maja kohta. Minult on see võtnud palju aega ja pingutusi. Ehk saaksin ma nüüd midagi teha selleks, et teised rutem ja veel targemaks saaksid.

Kuidas sa seda mõtled teha?

Näen oma rolli mitte niivõrd välismaale õppima mineku võimaluste vahendajana - sest kogu Telemaja ikka raja taga targaks teha ei õnnestu - kui just kohapealsete koolitus- ja arengivõimaluste väljapakumises ja korraldamises. Olen mõelnud, et kohe lähemal ajal tuleks käima panna kursused režissööridele, toimetajatele, assistentidele. Lisaks sellele tuleks mõelda, kuidas saaksime hakata astuma edasi omavaheliste tööalaste suhete parema korraldamise poole, parema juhtimise poole. Ehk oleme iseendid unarusse jätanud. Lisaks sellele tahaks ma kirgliku keeleõpetajana luua olukorra, kus Telemaja töötajad saaksid end pidevalt täiendada võõrkeelte alal. Selle eest peaksid õppida soovijad muidugi osalist tasu maksma - sest tasuta ei õpi ju keegi - aga oleks hea, kui need võimalused oleksid käepärast võtta.

Sa ülesid "omavahelised suhted" ja "töökorraldus". Kas Sa usud, et inimesed sellisele kursusele tuleksid?

Kas mäletad, et mõni aeg tagasi püüdsime käima panna telekohvikut. See mõte sumiseb mul ikka peas. Tahaksin välja pakkuda midagi näiteks "alajaotuste päevade" sarnast. Näiteks operaatorile päev, helirežissöörile päev, videogrupi päev jne. Et siis saaksid inimesed omavahel selles kontekstis kokku. Miks mitte sinna kutsuda ka välisesinejaid, külalisi, teha mõne tõsisema ettekande, hiljem vestelda ja arutleda selle üle, mida üks pool teiselt ootab, millised on nende soovid, pretensioonid, ettepanekud. Toimetused võiksid näiteks operaatorite päeval anda auhinna või lihtsalt ära märkida oma nõutuima-hinnatuma operaatori jne. Ka natuke meelelahutust. Miks mitte? Midagi võiks teha ka publikule või publikuga. Akki tuleks sealt Telemaja sõpru või kaastöölisi. Jne. Jne. Arvan, et Telemaja inimesed ei tee piisavalt koostööd.

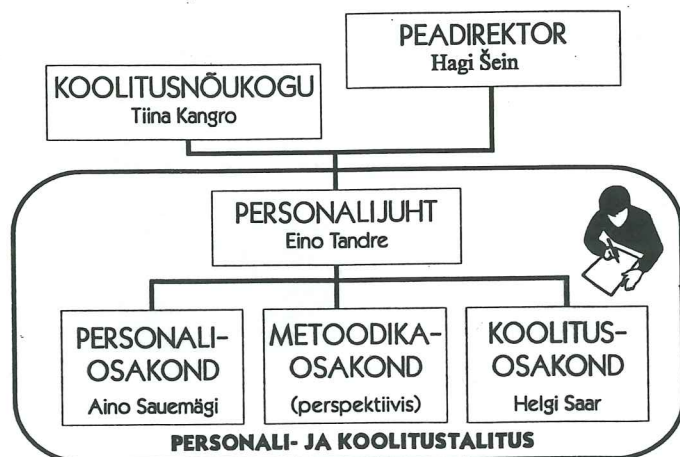
Millal sellised asjad võiksid alata?

Miks mitte näiteks aprillis ja operaatorite päevaga?

Kas sa hakkad toimetusi ise üles otsima või ootad, et sinu juurde tulla?

Ise ikka kavatsen nende juurde minna. Aga minu juurde võib ka tulla. Ootaks väga kaasalöömist.

Kõige lihtsam oleks need kaks uut juhti nüüd omapäi jätta ja siis mõne aja möödudes kiruma hakata, et nad midagi ei tee ega millegagi hakkama ei saa. Et kirumistegevus rohkem võimalusi pakuks, on plaanis Tandre ja Saare pea kohale nimetada ETV koolitusnõukogu. Kuidas see täpselt välja nägema hakkab, peaks selguma lähitulevikus.

EESTI TELEVISIOONIS LOODI SOTSIAALFOND

10. veebruaril toimus fondi juhatuse esimene koosolek, kus koostati alljärgnev sotsiaalfondi moodustamise ja kasutamise juhend

EESTI TELEVISIOONI SOTSIAALFOND
Moodustamise ja kasutamise juhend

Üldsätted

Eesti Televisiooni sotsiaalfondi koondatakse rahalised vahendid, millised on ette nähtud töötajate hädavajalike sotsiaalsete ja kultuuriliste vajaduste rahuldamiseks.

Sotsiaalfond moodustatakse Eesti Televisiooni nõukogu otsusega ja fondi allikaks on Eesti Televisiooni majandustegevuse puhaskasum. Eesti Televisiooni sotsiaalfondi tegevust juhib viieliikmeline juhatus, kuhu kuuluvad ETV juhtkonna ja töötajate esindajad. Juhatuse koosseisu kinnitab ETV peadirektor.

Sotsiaalfondi vahendite kulutamine toimub Eesti Televisiooni töötajate üksik- või kollektiivsete avalduste alusel, samuti fondi juhatuse ettepanekul ning vormistatakse juhatuse kirjaliku otsusega.

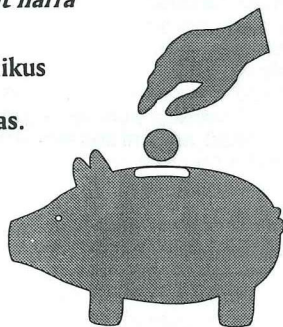
Sotsiaalfondi vahendite kasutamine

Sotsiaalfondi vahendeid kasutatakse järgmistel eesmärkidel:

- kulutuste kompenseerimiseks, mis on seotud ekstreemsete elu ja tervist puudutavate olukordadega, õnnetusjuhtumitega;
- puuetega töötajate abistamiseks;
- töötajate juubelite korraldamiseks;
- spordiürituste läbiviimiseks;
- tähtpäevade korraldamiseks ETV töötajatele, nende lastele ja ETV pensionäridele;
- muudeks sotsiaal- ja kultuurikuludeks.

"Telekraat" palus kommentaari sotsiaalfondi juhatuse esimehelt härra Madis Suutrelt.

On elementaarne, et igas korralikus firmas on ette nähtud teatud kulutused sotsiaalses valdkonnas. Põhimõtteliselt on ka varem tehtud kulutusi töötajate sotsiaalseteks tarveteks, nüüd on fond saanud kõlava nime ja juhatuse ning ta tegevus on reglementeeritud.

Fond moodustati 1992. aasta puhaskasumist telenõukogu otsusega tehtud eraldisest sotsiaalseteks ja kultuurilisteks vajadusteks. Fondi on eraldatud 120.000 krooni ning nendest vahenditest peaks jätkuma esialgsete prognooside kohaselt kaheks aastaks. Seega käimasolevaks aastaks on sotsiaalfondi kuludeks planeeritud orienteeruvalt 60 000 krooni. Selle raha jaotamise kohta langetab otsuseid juhatus, mis on moodustatud põhimõttel, et oleksid esindatud juhtkond ja nii loominguliste kui tehniliste töötajate ametiühingud. Juhatuse koosseisu kuuluvad: esimees hr. M. Suutre (pearaamatupidaja) hr. V. Allik (mehhaanikaosakonna meister) pr. A. Sauemägi (personaliosakonna juhataja) hr. E. Šõerde (Uudiste TV toimetaja) hr. H. Šein (peadirektor) Sotsiaalfondi poole võivad pöörduda kõik Eesti Televisiooni töötajad, kes on sattunud ootamatutesse raskustesse (eluliselt vajalikud operatsioonid, tulekahjud, matused jne.), kuid fondi juhatust võivad informeerida kaastöötaja raskest olukorrast ka lähemad kolleegid. Kuna sellised juhused peaksid töökollektiivis teada olema, ei pea vältimatult lisama avaldusele kirjalikku tõestusmaterjali. Ka liiga palju ei maksa fondilt loota, kuna summa on siiski limiteeritud. Töötajatele materiaalse toetuse jagamiseks on osakondade ja talituste eelarves ette nähtud vastavad summad. Fondist toetuste andmine peaks toimuma üldjuhul sularahata väljamaksetena.

Teine osa fondi rahadest on ette nähtud sotsiaalsete, spordi- ja kultuuriürituste korraldamiseks vastavalt töötajate ettepanekutele (näit. pidulikud üritused, sõitude korraldamine suusabaasi, spordisaalide üürimine jne.). Käesolevaks hetkeks on fondi juhatusele laekunud 1 avaldus - kauaaegsele ETV töötajale (keerulise) operatsiooni finantseerimiseks.

Haridustoimetust pakub osalise koormusega või lepingulist tööd toimetajale, kes sooviks teha tervise- või keskkonnasaateid.

Pöörduda Tiina Kangro poole, tel. 424564; 4613

Ma ei tea, miks ETV juhtkond on äkitselt otsustanud oma töötajate kehalise tervise eest hoolitsema hakata ja miks just sellisel moel - kuidagi teisiti ei oska ma seletada kunstliku jääga liuvälja avamist uue ja vana maja ühenduskohal III korrusel kahe trepi vahelisel mademel. Olen nõus vabatahtlikult ja tasuta võtma enda peale soovijate registreerimise kontstel uisutamise, maheda kukkumise jne. kursustele, kui juhtkond leiab võimaluse palgata treenereid. Olen maja pealt kuulnud, et enne uisutamiskursuste läbitegemist libedal jääl saadud kehavigastuste puhul maksab sotsiaalkindlustust majandusosakond. Selle mõistva suhtumise eest neile suur AITÄH!

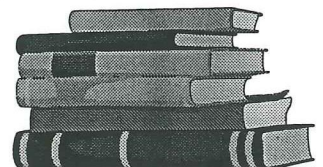
Merihobu

VSIS-st kingituseks saadud uued raamatud meie raamatukogus

1. Christians, C. G., Rotzoll, K. B., Fackler, M. Media Ethics: Cases & Meral Reasoning. - 3rd ed. - New York; London, 1991. - XVIII, 446 p.: ill.
2. Heighton, E. J., Cunningham, D. R. Advertising in the Broadcast and Cable Media. - 7th ed. - Belmont, 1984. - XV, 368 p.: ill.

3. Hilliard, R. L. Writing for Television and Radio. - 5th ed. - Belmont, 1991. - XX, 485 p.: ill.
4. Mencher, M. Basic Media Writing. - 4th ed. - Oxford, 1993. - XVII, 457 p.: ill.
5. Sherman, B. L. Telecommunications Management: The Broadcast & Cable Industries. - New York, 1987. - XXI, 417 p.: ill.
6. Quelch, I. A., Farris, P. W. Cases in Advertising and Promotion Management. - 3rd ed. - Homewood; Boston, 1991. - XIII,

908 p.: ill.
7. White, B. C., Satterthwaite, N. D. But First, These Messages... The Selling of Broadcast Advertising. - Boston; London; Sydney; Toronto, 1989. - X, 389 p.: ill.

**KRAAT
TELE**

Kirjutage meile, joonistage meile.
(Postikana, nov. 1983)
Vahendame küsimusi!

Toimetaja TIINA KANGRO (tuba 611, tel. 4613)
Heiki Meeri (tuba 401, tel. 4062)
Riho Raie, Tarmo Tilsen (tuba 105, tel. 4605)
Paljundatud ETV paljunduskontoris.